

ת"פ 165/09 - עזאלדין עבאס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

ת"פ 165-09 מ.י. פרקליטות מחוז הצפון-פלילי נ' עבאס
תיק חיצוני: 2890/09

בקשה מס' 8

בפני	כב' השופטת אסתר הלמן, סגנית נשיא
המבקש	עזאלדין עבאס
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה למתן החלטה בבקשה לחישוב תקופת פסילה, בגדרה מבוקש כי תקופת הפסילה שהושתה על המבקש תימנה החל מיום מתן גזר הדין (18.10.2010). עוד מבוקש, כי בהתאם לכך, יופק עבור המבקש טופס אישור הפקדת רישיון נהיגה, וזאת על מנת שיוכל לפעול להוצאת רישיון נהיגה חדש.

הרקע

2. המבקש הורשע, ביום 21.9.2010, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, בכללן, סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, חבלה במזיד ברכב, הסתייעות ברכב לשם ביצוע פשע, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף וחציית קו הפרדה רצוף.

3. ב-18.10.2010 נגזר דינו של המבקש והוטלו עליו, בין היתר, 30 חודשי מאסר בפועל וחמש שנות פסילה בפועל מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה. בית המשפט קבע בגזר הדין כי תחילתה של תקופת הפסילה תהא, אם הנאשם איננו פסול באותו יום מלהחזיק רישיון נהיגה, מיום שיפקיד את רישיונו כדין, או ימסור תצהיר הולם כדרישת החוק.

יוער, כי ערעור שהגיש המבקש הן על ההרשעה והן על חומרת העונש, נדחה על ידי בית המשפט העליון ביום 21.9.2011.

4. ביום 26.4.2011 הגיש המבקש בקשה לחישוב תקופת הפסילה וביקש כי בית המשפט יקבע כי תקופת הפסילה הסתיימה ו/או מניינה החל ביום מתן גזר הדין. בו ביום הורה בית המשפט (כב' השופט ב.

עמוד 1

ארבל), למשיבה להגיב על הבקשה תוך 14 ימים. המשיבה לא הגיבה על הבקשה והיא לא הוכרעה.

5. ביום 31.10.2017 הגיש המבקש את הבקשה שלפניי, בה הוא טוען כי החלטת בית המשפט מיום 26.4.2011 הומצאה למשיבה ומשזו בחרה שלא להגיב עליה, הרי שיש ליתן החלטה בהיעדר תגובה בבקשתו לחישוב הפסילה.

נימוקי הבקשה לחישוב הפסילה

6. א. המבקש הצהיר, כי ביום בו ניתן גזר הדין לא החזיק ברישיון נהיגה תקף ובשל כך

נבצר ממנו להפקידו.

ב. המבקש הצהיר, כי תוקף רישיון הנהיגה שלו פג ביום 30.10.1998, ומאז לא חודש, וזאת בשל שלוש סיבות: לחובתו נצברו חובות וקנסות, בגינם סירב משרד הרישוי להנפיק לו רישיון; אצל משרד הרישוי הופיע כי המבקש מצוי בפסילה בגין התיק דנן ובגינם של תיקים נוספים; בשל הגבלה שהוטלה במסגרת תיק הוצאה לפועל נגד המבקש. בהתאם לאמור, המבקש הצהיר כי לא החזיק ברישיון נהיגה החל מיום 30.10.1998 ועד ליום הגשת הבקשה.

ג. המבקש ציין, כי כאשר פנה למשרד הרישוי בבקשה להתחיל בלימודי נהיגה לצורך הוצאת רישיון נהיגה חדש, התבקש להציג טופס הפקדת רישיון נהיגה. לשם כך פנה המבקש למזכירות בית המשפט, אשר סירבה להוצאת האישור, שכן הרישיון, כאמור, מעולם לא הופקד.

ד. המבקש הצהיר, כי סבר לתומו כי ריצה הלכה למעשה את עונש הפסילה שהוטל עליו, בכך שלא ביקש לחדשו ולא נהג במשך התקופה מיום מתן גזר הדין ועד מועד הגשת הבקשה דנן.

ה. לאור האמור ביקש, כאמור, כי בית המשפט יורה כי תקופת הפסילה הסתיימה ו/או מניינה החל ביום מתן גזר הדין.

ו. בבקשתו הנוכחית העלה המבקש לראשונה, טענה חדשה, כביכול בשנת 2010 הגיע שוטר לביתו ולקח ממנו את רישיון הנהיגה שלו.

תגובת המשיבה

7. המשיבה מבקשת לדחות את הבקשה, ככל שהיא נוגעת למניין ימי הפסילה, אך אינה מתנגדת כי בית המשפט יורה למזכירות להפיק למבקש אישור על הפקדת רישיון נכון ליום הגשת הבקשה המקורית (26.11.2014).

8. ראשית לכל, טוענת המשיבה, כי בהתאם לבש"פ 9075/12 ג'אבר נ' מדינת ישראל (14.4.2014) (להלן: "הלכת ג'אבר"), הרי שהסמכות לחישוב מניין ימי הפסילה נתונה לרשות הרישוי ולא לבית המשפט, כך שדין הבקשה להידחות, ולו מטעם זו בלבד.
9. לגופה של בקשה נטען, כי לאור העובדה כי המבקש לא הפקיד את רישונו או תצהיר בדבר היעדר רישיון עד ליום הגשת הבקשה, ברי כי אישור ההפקדה צריך להיות מוצא מיום הגשת התצהיר, קרי יום הגשת הבקשה.
10. עוד מצינת המשיבה בתגובתה כי בשנת 2012 הוטל על המבקש עונש נוסף של פסילת רישיון נהיגה, אשר 6 חודשים מתוכו ירוצו במצטבר לעונש הפסילה בתיק הנוכחי. לפי הנטען, חישוב מניין הפסילה, שיערך על ידי רשות הרישוי ייעשה על פי הכללים, ולא ייקח בחשבון את התקופה בה שוהה המבקש במאסר בגין תיק זה, והכל בהתאם להוראת סעיף 42(ג)(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961, הקובע כי בחישוב תקופת הפסילה, לא יבואו במניין תקופה שבה נשא בעל הרישיון עונש מאסר על העבירה שבעטיה ניפסל רישונו.
11. בתגובה להחלטת בית המשפט, ציינה המשיבה, כי רישונו של המבקש לא נשלל עד תום ההליכים בתיק זה. אין בידי המשיבה גם אפשרות להתייחס לטענה כי רישונו של המבקש נתפס על ידי שוטר בשנת 2010.
12. בתגובה לתגובת המשיבה, עמד המבקש על עמדתו, כי יש לחשב את תקופת הפסילה בפועל מיום גזר הדין ולא החל מיום הפקדת התצהיר. הוא הוסיף והדגיש כי לאחר שהשתחרר ממאסר בן 5 שנים, רישיון הנהיגה הוא כלי הכרחי עבורו על מנת שיוכל לחזור ולעבוד כקבלן אבן ושיש ולספק פרנסה למשפחתו.

דין והכרעה

13. הבקשה, כפי שהוגשה, דינה להידחות, וזאת מן הטעמים שיפורטו להלן.
14. על פי הפסיקה, הסמכות לדון בבקשה לחישוב תקופת הפסילה נתונה לרשות הרישוי ולא לבית המשפט (ראה הלכת ג'אבר). ככל שהבקשה מכוונת להיבט זה, דינה להידחות מטעם זה כשלעצמו.
15. באשר לשאלה, ממתי תמנה פסילת רישונו של המבקש, אין חולק כי המבקש לא הפקיד את רישונו בעקבות גזר הדין. הוא גם לא הגיש תצהיר על כך שאין ברשותו רישיון נהיגה תקף, עד למועד הגשת הבקשה הראשונה, וזאת למרות שבית המשפט הבהיר והורה לו מפורשות לנקוט באחת מן הדרכים הללו, וזאת מעבר להסדר החוקי, המתווה זאת. כאמור, המשיבה הסכימה כי מניין הפסילה יחל ביום

הגשת התצהיר, קרי, 26.11.14.

16. הטענה כי רישונו של המבקש נלקח ממנו בשנת 2010 על ידי שוטר הועלתה לראשונה בבקשתו הראשונה, ללא פירוט כנדרש וללא תימוכין. היא לא הועלתה גם בפני בית המשפט טרם מתן גזר הדין או מיד לאחר שהורה למבקש להפקיד את רישונו, ואף לא בפני בית המשפט העליון במסגרת הערעור, לכן לא ניתן לקבל בקשתו של המבקש להתייחס לנתון זה כרלוונטי לחישוב מניין הפסילה.

17. **לסיכום, לאור המפורט לעיל, המזכירות תיתן בידי המבקש אישור הפקדה נכון ליום 26.11.14.**

ניתנה היום, ד' כסלו תשע"ח, 22 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.

אסתר הלמן, שופטת, סגנית נשיא